

На вулиці пострічалась
Та й поцілувалась.

А мати уздріла ...
Яке тобі діло!
Відавайте за-між,
Коли надійшла!

Стеха. Гарно, гарно! А од кого це вивчились?

Гая. Та од тебе-ж. Хіба ти забула, як на вулиці,
на тій неділі, танцювала? Тоді ще батюшки не було дома ...
вгадала?

Стеха. Коли це? Оце ще видумали! (*Стукаються
в двері.*)

Гая (*скwapливо*). Ох лишечко! хтось іде! (*Утікає.*)

Стеха. Хто там?

Хома (*за дверми*). Я, я! відчиняй мерщій!

(*Стеха відчиняє двері. Входить Хома, отріпуючись.*)

Хома. Що? не було? — Оце-ж яка хуртовина!

Стеха. Кого не було?

Хома. Кого? гостей!

Стеха. Яких гостей? од пол ...

Хома. Цей ... еге-ж.

Стеха. Ні, не було.

Хома. Гляди-ж, ані тельня! ... Отець Данило, спа-
соби розрішив. Не забудь тільки завтра в-ранці послать
йому вишнівки, — знаєш? — тієї, що недавно доливали.
Нехай собі не на здоров'я! Та що це їх нема так довго?
Чи не влякались, бува, заверюхи? А вітер, неначе, стиха.

Стеха. Злякаються вони! де-ж пак! І в горобину
ніч прийдуть для такої панночки, як наша.

Хома. Звичайно, звичайно.

Стеха. Іще пак: такий старий, ... а панночка ...

Хома. Сама ти стара, сороко безхвоста!

Стеха. Дивись! зараз і розсердились. Хіба я на вас?

Хома. Так що-ж, що не на мене? — так на мого ...
ну ... полковника.

Стеха. Е

рили? що вон

Хома. А

роби! Воно

врозумить, п

нікчемне. Ти

Стеха. Та

знаю. Вона,

не можна. О

Стехо, Бога,

половину добр

Хома. А

Стеха. А

Хома. Ду

добро віддам,

і.) То-то бо

Стеха. Щ

Хома. А

твое.

Стеха. Не

була-б щаслив

коли зробітес

так вбиваюсь

Хома. От

Сказав, так і

Стеха. Чи

нужда!

Хома. Год

Галі, та погов

теє ... то зав

Стеха. Ка

тепле. І я ті

Хома. Яки

Стеха. Ви

зроблю. А без

Хома. Отн